

- 4) Gadījumā, ja saskaņā ar pašreizējo Regulas Nr. 1896/2006 redakciju [tiesa] pirms Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas nevar pēc savas ierosmes veikt pārbaudi attiecībā uz negodīgu noteikumu esamību, Tiesai tiek lūgts lemt par minētās regulas spēkā esamību tās nesaderības ar Hartas 38. pantu un [LES] 6. panta 1. punktu dēļ.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV 2006, L 399, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza Fővárosi Törvényszék
(Ungārija) – HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. u.c./Közbeszerzési
Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Lieta C-496/18)

(2018/C 381/11)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājas: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Atbildētājs: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Piedaloties: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 47. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā ⁽¹⁾, 2., 25., 27. un 36. apsvēruma, Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē ⁽²⁾, 1. panta 1. un 3. punkts, kā arī šajā kontekstā tiesiskās drošības princips – kā Savienības tiesību vispārējs princips – un prasība par to, ka publiskā iepirkuma jomā pieejamajai iespējai pārbaudīt līgumslēdzēju iestāžu lēmumus ir jābūt efektīvai un ātrai, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecībā uz pirms tā stāšanās spēkā noslēgtiem publiskiem līgumiem pēc tam, kad beidzies iepriekšējos dalībvalsts tiesību aktos noteiktais pārbaudes ierosināšanas termiņš, lai veiktu izmeklēšanu attiecībā uz pirms minētā tiesiskā regulējuma stāšanās spēkā izdarītiem pārkāpumiem publiskā iepirkuma jomā, ar šo regulējumu izveidotajai kompetentai (uzraudzības) iestādei vispārīgā veidā ir piešķirtas pilnvaras minētajā tiesiskajā regulējumā noteiktajā termiņā pašai uzsākt procedūru, lai izmeklētu konkrētu pārkāpumu publiskā iepirkuma jomā, lemt par lietas būtību un līdz ar to konstatēt pārkāpuma izdarīšanas faktu, uzlikt naudas sodu publiskā iepirkuma jomā un piemērot līguma atzīšanas par spēkā neesošu sekas?
- 2) Vai pirmajā jautājumā minētās tiesību normas un principi var tikt piemēroti ne tikai publiskā līguma slēgšanā ieinteresēto pušu (subjektīvo un personisko) tiesību uz pārbaudi efektīvai īstenošanai, bet arī tiesībām uzsākt un veikt pārbaudes procedūru, kuras ir ar dalībvalsts tiesību aktiem izveidotajām (uzraudzības) iestādēm, kuras ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses?

- 3) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES⁽³⁾ par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK⁽⁴⁾, 99. panta 1. un 2. punkta izriet, ka ar dalībvalsts tiesībām, pieņemot jaunu likumu, nolūkā nodrošināt Savienības finanšu interešu aizsardzību publiskā iepirkuma jomā (uzraudzības) iestādēm, kuras ar dalībvalsts tiesisko regulējumu ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses, vispārīgā veidā var tikt piešķirtas pilnvaras izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā, kas izdarīti pirms minētā likuma stāšanās spēkā, kā arī uzsākt un veikt procedūru, lai gan jau ir beidzies noilguma termiņš atbilstoši iepriekšējiem tiesību aktiem?
- 4) Vai, lai izvērtētu, ņemot vērā pirmajā jautājumā minētās tiesību normas un principus, otrajā un trešajā jautājumā aprakstīto (uzraudzības) iestādēm piešķirto izmeklēšanas pilnvaru saderību ar Savienības tiesībām, ir kāda nozīme tam, kādas ir bijušas juridiskās, normatīvās, tehniskās vai organizatoriskās nepilnības vai cita veida šķēršļi, kuru dēļ publiskā iepirkuma jomā izdarītā pārkāpuma izmeklēšana netika veikta tā izdarīšanas laikā?
- 5) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 47. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā, 2., 25., 27. un 36. apsvērums, Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūram, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, 1. panta 1. un 3. punkts, kā arī šajā kontekstā tiesiskās drošības princips kā Savienības tiesību vispārējs princips, prasība par to, ka publiskā iepirkuma jomā pieejamajai iespējai pārbaudīt līgumslēdzēju iestāžu lēmumus ir jābūt efektīvai un ātrai, un samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka – arī tad, ja šo principu gaismā (uzraudzības) iestādēm, kuras ar dalībvalsts tiesisko regulējumu ir pilnvarotas pēc savas ierosmes atklāt un izmeklēt pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā un kuru uzdevums ir aizstāvēt sabiedrības intereses, var tikt piešķirtas pirmajā līdz ceturtajā jautājumā minētās pilnvaras – valsts tiesa var izvērtēt tā laikposma sapratīgumu un samērīgumu, kas pagājis starp pārkāpuma izdarīšanu, iepriekš paredzētā pārbaudes ierosināšanas termiņa beigām un pārkāpuma izmeklēšanas uzsākšanu, un no tā izdarīt secinājumus par apstrīdētā lēmuma spēkā neesamības juridiskajām sekām vai citām dalībvalsts tiesībās noteiktajām sekām?

⁽¹⁾ OV 2007, L 335, 31. lpp.

⁽²⁾ OV 1992, L 76, 14. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV 2014, L 94, 243. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts) ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV 2004, L 134, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija) – Budapesti Közlekedési Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Lieta C-497/18)

(2018/C 381/12)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Budapesti Közlekedési Zrt.

Atbildētājs: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Piedaloties: Közbeszerzési Hatóság Elnöke